

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 07 czerwca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Kosiński

Protokolant: Bożena Obliška

w obecności oskarżyciela Prokuratora Joanny Niedzielskiej

po rozpoznaniu dnia 09 marca 2017 r. i 07 czerwca 2017 r. na rozprawie w Legionowie sprawy :

M. P. (1) , syna E. i B. z d. W. , ur. (...) w S.

oskarżonego o to, że :

1. W dniu 20 stycznia 2016 roku w msc. K. woj. (...) dokonał zaboru w celu krótkotrwałego użycia cudzego pojazdu mechanicznego w postaci samochodu marki R. (...) o nr rej. (...) o wartości 1500 złotych na szkodę S. P. , przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się przed upływem 5 lat od odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne

tj. o przestępstwo z art. 289 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

2. W dniu 20 stycznia 2016 roku w miejscowości S. droga (...) woj. (...) prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny w postaci samochodu marki R. (...) o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości 0,69 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu przy czym był wcześniej prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Sierpcu z dnia 10 marca 2010 r. sygn. akt II K 72/10 za prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości , przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się przed upływem 5 lat od odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne

tj. o przestępstwo z art. 178a § 1 i 4 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

3. W dniu 20 stycznia 2016 roku w miejscowości L. woj. (...) znieważył funkcjonariuszy Komendy Powiatowej Policji st. sierż. D. K. oraz post. P. K. podczas i w związku z pełnieniem przez w/wym. obowiązków służbowych w ten sposób że używał wobec w/wym. słów powszechnie uważanych za obelżywe , przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się przed upływem 5 lat od odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne

tj. o przestępstwo z art. 226 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

4. W dniu 20 stycznia 2016 roku w miejscowości L. woj. (...) naruszył nietykalność cielesną funkcjonariuszy Komendy Powiatowej Policji st. sierż. D. K. oraz post. P. K. podczas i w związku z pełnieniem przez w/wym. obowiązków służbowych w ten sposób , że w trakcie doprowadzania oraz zakładania kajdanek uderzał ww. funkcjonariuszy rękoma oraz barkiem w klatkę piersiową oraz w ręce , przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się przed upływem 5 lat od odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne

tj. o przestępstwo z art. 222 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

1. Oskarżonego M. P. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. 1 zarzutów i za to na podstawie art. 289 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. skazuję , zaś na podstawie art. 289 § 1 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności ;
2. Oskarżonego M. P. (1) w ramach czynu zarzucanego mu w pkt. 2 zarzutów uznaje za winnego tego że w dniu 20 stycznia 2016 roku w miejscowości S. droga (...) woj. (...) prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny w postaci samochodu marki R. (...) o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości I badanie 0,69 mg/l, II badanie 0,69 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu przy czym był wcześniej prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Sierpcu z dnia 10 sierpnia 2009 r. sygn. akt II K 372/09 i wyrokiem Sądu Rejonowego w Sierpcu z dnia 10 marca 2010 r. sygn. akt II K 72/10 za prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości , przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się przed upływem 5 lat od odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne to jest popełnienia czynu z art. 178a § 1 i 4 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 178a § 1 i 4 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. skazuję , zaś na podstawie art. 178 a § 4 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności ;
3. Oskarżonego M. P. (1) w ramach czynu zarzucanego mu w pkt. 3 zarzutów uznaje za winnego tego że w dniu 20 stycznia 2016 roku w miejscowości L. woj. (...) znieważył funkcjonariuszy Komendy Powiatowej Policji w L. st. sierż. D. K. oraz post. P. K. podczas i w związku z pełnieniem przez nich obowiązków służbowych w ten sposób że używał wobec nich słów powszechnie uważanych za obelżywe to jest popełnienia czynu z art. 226 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 226 § 1 k.k. skazuję go na karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności ;
4. Oskarżonego M. P. (1) w ramach czynu zarzucanego mu w pkt. 4 zarzutów uznaje za winnego tego że w dniu 20 stycznia 2016 roku w miejscowości L. woj. (...) naruszył nietykalność cielesną funkcjonariuszy Komendy Powiatowej Policji w L. st. sierż. D. K. oraz post. P. K. podczas pełnieniem przez nich obowiązków służbowych w ten sposób , że w trakcie doprowadzania oraz zakładania kajdanek uderzał ww. funkcjonariuszy rękoma oraz barkiem w klatkę piersiową oraz w rękę to jest popełnienia czynu z art. 222 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 222 § 1 k.k. skazuję go na karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności ;
5. Na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego M. P. (1) karę łączną biorąc za podstawę kary pozbawienia wolności orzeczone w punkcie 1 , 2 , 3 i 4 wyroku i wymierza oskarżonemu M. P. (1) karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności ;
6. Na podstawie art. 42 § 3 k.k. wobec skazania za czyn opisany w pkt. 2 wyroku orzeka wobec oskarżonego M. P. (1) dożywotnio zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych;
7. Na podstawie art. 43a § 2 k.k. wobec skazania za czyn opisany w pkt. 2 wyroku zasądza od oskarżonego M. P. (1) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie (...) (dziesięć tysięcy) złotych;
8. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego M. P. (1) w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 508/16

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony M. P. (1) i pokrzywdzony S. P. mieszkali w jednym hotelu pracowniczym w miejscowości K. , woj. (...) .

W dniu 19 stycznia 2016 r. ok. godz. 23.00 do pomieszczenia gdzie w tym hotelu pracowniczym znajduje się kuchnia, w którym S. P. palił papierosa , przyszedł oskarżony M. P. (1) , który następnie wciągnął S. P. do jednego z pokoi

hotelowych . Wcześniej oskarżony M. P. (1) spożywał alkohol . W pokoju tym przebywał mężczyzna o imieniu H. który oskarżył S. P. o kradzież kartonu papierosów . Gdy S. P. zaprzeczył by ukraść te papierosy oskarżony M. P. (1) zaczął go bić, jednak w pewnym momencie mężczyzna o imieniu H. powiedział do oskarżonego żeby go zostawił i wtedy S. P. wyszedł z tego pokoju (k. 56) . Po pewnym czasie S. P. ponownie spotkał oskarżonego M. P. (1) w kuchni tego hotelu pracowniczego i wtedy oskarżony M. P. (1) zażądał by S. P. sprzedał mu swój samochód marki R. (...) o nr rej. (...) za kwotę 400 zł . S. P. kategorycznie odmówił , wtedy oskarżony M. P. (1) zażądał by S. P. oddał mu swój laptop. S. P. stwierdził że nie ma laptopa , wtedy oskarżony M. P. (1) kazał mu iść z nim do samochodu marki R. (...) o nr rej. (...) o nr rej. będący własnością S. P. o wartości 1500 zł by poszukać tego laptopa . S. P. podszedł z oskarżonym M. P. (1) do samochodu marki R. (...) o nr rej. (...) . Gdy podeszli do tego samochodu oskarżony M. P. (1) zażądał by S. P. dał mu kluczyków do tego samochodu kluczyki . S. P. bojąc się że oskarżony M. P. (1) go znowu pobije dał oskarżonemu kluczyki do tego samochodu . Oskarżony M. P. (1) otworzył samochód marki R. (...) o nr rej. (...) będący własnością S. P. , a następnie wsiadł na miejsce kierowcy i próbował go za pomocą tych kluczyków uruchomić , jednak mu się to nie udało . Następnie jacyś koledzy oskarżonego M. P. (1) na jego prośbę popchnęli ten samochód i wtedy oskarżonemu M. P. (1) udało się go uruchomić . Było już wtedy po godzinie 00:00. S. P. bojąc się że oskarżony M. P. (1) rozbije jego samochód wsiadł do niego . Wtedy oskarżony M. P. (1) pojechał tym samochodem do W. na automaty na których przegrał wszystkie pieniądze . Gdy wracali do hotelu oskarżony M. P. (1) zatankował paliwo na stacji paliw PKN (...) miejscowości N. , jednak nie zapłacił za to paliwo , twierdząc iż wróci za godzinę by zapłacić .

W dniu 20 stycznia 2016 r. roku około godziny 01.50 w miejscowości S. droga (...) woj. (...) poruszający się radiowozem oznakowanym Policjanci asp. A. J. i asp. W. O. zatrzymali do kontroli drogowej R. (...) o nr rej. (...) którego kierowca był oskarżony M. P. (1) , zaś pasażerem S. P. . Oskarżony M. P. (2) został przebadany na urządzeniu alko-blow z wynikiem pozytywnym . Wobec powyższego oskarżony M. P. (1) został przewieziony do KPP w L. gdzie został poddany badaniu urządzeniem Alkometr A 2.0 . M. P. (1) miał w pierwszej próbie wykonanej w dniu 20 stycznia 2016 r. o godzinie 02:18 stężenie 0,69 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, w drugiej próbie wykonanej w dniu 20 stycznia 2016 r. o godzinie 02:25 stężenie 0,69 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu (k. 7) . Alkometr , którym wykonano badanie , zaopatrzony był w aktualne w chwili badania świadectwo wzorcowania (k. 8) .

Oskarżony M. P. (1) był wcześniej prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Sierpcu z dnia 10 sierpnia 2009 r. sygn. akt II K 372/09 oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w Sierpcu z dnia 10 marca 2010 r. sygn. akt II K 72/10 za czyny z art. 178a § 1 k.k. (k. 209-210) .

Oskarżony M. P. (1) w budynku KPP w L. z polecenia oficera dyżurnego został przejęty o godzinie 02:55 od patrolu (...) w składzie asp A. J. i asp. W. O. przez patrol policji w składzie st. sierż. D. K. oraz post. P. K.. Gdy oskarżony M. P. (1) dowiedział się od st. sierż. D. K. że zostanie osadzony w (...) w L. a wcześniej doprowadzą na badania lekarskie zaczął zachowywać się agresywnie . Podczas próby założenia kajdanek oskarżony M. P. (1) odepchnął st. sierż. D. K. . Następnie zaczął machać rękami i uderzać post . P. K. . Gdy zostały oskarżonemu M. P. (1) założone kajdanki zaczął uderzać funkcjonariuszy Policji st. sierż. D. K. oraz post. P. K. barkiem w ramiona i klatki piersiowe . Podczas tego zdarzenia oskarżony M. P. (1) wyzywał ponadto st. sierż. D. K. oraz post. P. K. słowami wulgarnymi : „wy k... i pedały” . Podczas przewożenia oskarżonego M. P. (1) radiowozem oznakowanym na badania lekarskie przed osadzeniem go w (...) w dalszym ciągu oskarżony M. P. (1) zachowywał się agresywnie i wyzywał st. sierż. D. K. oraz post. P. K. słowami wulgarnymi : „wy k... i pedały” oraz opluł kamizelkę odblaskową post. P. K. i tylnie siedzenie radiowozu . Podczas przedmiotowego zdarzenia pokrzywdzeni sierż. D. K. i post. P. K. nie odnieśli żadnych obrażeń .

Oskarżony M. P. (1) został prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Sierpcu II Wydział Karny z dnia 10 sierpnia 2009 r. sygn. akt II K 372/09 za czyn z art. 178a § 1 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności (k. 209-210) . Karę tą oskarżony M. P. (1) odbywał w okresie od dnia 24.12.2011 r. do dnia 24.06.2012 r. (k. 189) .

Oskarżony M. P. (1) został prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Południe w Warszawie IV Wydział Karny z dnia 24 września 2012 r. sygn. akt IV K 843/11 za czyn z art. 289 § 2 k.k. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności i czyn z art. 278 § 1 k.k. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz orzeczono karę

łącznie 1 roku pozbawienia wolności (k. 209-210) . Karę tą oskarżony M. P. (1) odbywał w okresie od dnia 24.10.2014 r. do dnia 24.10.2015 r. (k. 197) .

M. P. (1) ma ukończone 32 lat, jest kawalerem , nie ma nikogo na utrzymaniu, utrzymuje się z prac dorywczych pracując jako murarz – tynkarz i z tego tytułu uzyskuje dochód ok. 2000 zł miesięcznie , był karany (k. 209-210) , nie leczy się odwykowo ani psychiatrycznie .

Sąd powyższy stan faktyczny ustalił na podstawie następujących dowodów, częściowo wyjaśnień oskarżonego M. P. (1) (k. 41 , k. 126 i k. 213v) , zeznań świadków : S. P. (k. 28-29) , D. K. (k. 19-20) , P. K. (k. 23 i k. 237) , S. W. (k. 116 i k. 214) oraz dokumentów w postaci : notatki urzędowej (k. 1, k. 2, k. 3, k. 18) , protokołu zatrzymania (k. 4-5) , protokołu doprowadzenia w celu wytrzeźwienia (k. 6) , protokołu użycia urządzenia kontrolno- pomiarowego (k. 7, k. 9) , świadectwa wzorcowania (k. 8, k. 10) , karty karnej (k. 15-17, k. 49- 51 , k. 209-210) , zaświadczenia odnośnie tożsamości (k. 43) , postanowienia o wyłączeniu materiałów do odrębnego postępowania (k. 44) , opinii odnośnie obrażeń ciała (k. 56) , odpisów wyroków k. 60-64, k. 73-78, k. 79-81, k. 82-85, k. 86-87, k. 88-96, k. 97-98, k. 99, k. 100-101, k. 102-103, k. 104-105, k. 106-109) i informacji z systemu NOE SAD (k. 186-203) .

M. P. (1) stanął pod zarzutami , iż :

1. W dniu 20 stycznia 2016 roku w msc. K. woj. (...) dokonał zaboru w celu krótkotrwałego użycia cudzego pojazdu mechanicznego w postaci samochodu marki R. (...) o nr rej. (...) o wartości 1500 złotych na szkodę S. P. , przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się przed upływem 5 lat od odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne to jest popełnienia przestępstwa z art. 289 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

2. W dniu 20 stycznia 2016 roku w miejscowości S. droga (...) woj. (...) prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny w postaci samochodu marki R. (...) o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości 0,69 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu przy czym był wcześniej prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Sierpcu z dnia 10 marca 2010 r. sygn. akt II K 72/10 za prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości , przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się przed upływem 5 lat od odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne to jest popełnienia przestępstwa z art. 178a § 1 i 4 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

3. W dniu 20 stycznia 2016 roku w miejscowości L. woj. (...) znieważył funkcjonariuszy Komendy Powiatowej Policji st. sierż. D. K. oraz post. P. K. podczas i w związku z pełnieniem przez w/wym. obowiązków służbowych w ten sposób że używał wobec w/wym. słów powszechnie uważanych za obelżywe , przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się przed upływem 5 lat od odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne to jest popełnienia przestępstwa z art. 226 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

4. W dniu 20 stycznia 2016 roku w miejscowości L. woj. (...) naruszył nietykalność cielesną funkcjonariuszy Komendy Powiatowej Policji st. sierż. D. K. oraz post. P. K. podczas i w związku z pełnieniem przez w/wym. obowiązków służbowych w ten sposób , że w trakcie doprowadzania oraz zakładania kajdanek uderzał ww. funkcjonariuszy rękoma oraz barkiem w klatkę piersiową oraz w ręce , przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się przed upływem 5 lat od odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne to jest popełnienia przestępstwa z art. 222 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

Oskarżony M. P. (1) w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do popełnienia wszystkich zarzucanych mu czynów (k. 41 i k. 126) . Podczas pierwszego przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym oskarżony M. P. (1) wyjaśnił iż 20 stycznia 2016 r. trochę wypił a następnie zmusił S. P. , który mieszkał w tym samym hotelu pracowniczym co on , by dał mu kluczyki od swojego samochodu marki R. . S. P. dał mu kluczyki do tego samochodu a on pojechał tym samochodem na automaty do W. , gdzie stracił wszystkie pieniądze . Następnie zatankował paliwo na jednej ze stacji paliw , jednak nie zapłacił .Gdy wracał został zatrzymany przez Policjantów do kontroli drogowej . Następnie oskarżony M. P. (1) przyznał iż znieważył policjantów i uderzał ich rękoma (k. 41) . Natomiast podczas drugiego

przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym oskarżony M. P. (1) potrzymał swoje wcześniej złożone wyjaśnienia i odmówił składania wyjaśnień. Następnie oskarżony M. P. (1) złożył wniosek w trybie art. 335 k.p.k. (k. 126).

Natomiast na rozprawie przed Sądem oskarżony M. P. (1) przyznał się do popełnienia czynu z pkt. 2, 3 i 4 zarzutów aktu oskarżenia oraz nie przyznał się do popełnienia czynu z pkt. 1 zarzutów aktu oskarżenia. Oskarżony M. P. (1) wyjaśnił iż tego dnia jechał w tym samochodzie z S. P. z którym wspólnie spożywał alkohol. Oskarżony M. P. (1) stwierdził ponadto iż z policjantami szarpał się ale nie w L. ale w szpitalu (k. 213 v).

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego M. P. (1) złożonym w postępowaniu przygotowawczym (k. 41 i k. 126) w których przyznał się do popełnienia wszystkich zarzucanych mu czynów i opisał swoje zachowanie w dniu 20 stycznia 2016 r. . Na wiarę zasługują również ta część wyjaśnień oskarżonego złożonych na rozprawie przed Sądem z której wynika iż w dniu 20 stycznia 2016 r. kierował w stanie nietrzeźwości pojazdem mechanicznym samochodem marki R. (...) o nr rej. (...) będącym własnością S. P. . Sąd dał wiarę również tej części wyjaśnień oskarżonego złożonych na rozprawie przed Sądem z której wynika iż przyznaje się on do zarzucanych mu czynów opisanych w pkt. 2, 3 i 4 zarzutów aktu oskarżenia. W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego są jasne, dokładne i korespondują z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego zwłaszcza z zeznaniami świadków: S. P. (k. 28-29), D. K. (k. 19-20) i P. K. (k. 23 i k. 237) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę oraz protokołem użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego (k. 7).

Sąd nie dał wiary natomiast w pozostałym zakresie wyjaśnieniom oskarżonego M. P. (1) złożonym na rozprawie przed Sądem zwłaszcza odnośnie faktu iż nie dokonał zaboru w celu krótkotrwałego użycia samochodu marki R. (...) o nr rej. (...) będącego własnością S. P. . Sąd również nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego M. P. (1) złożonym na rozprawie przed Sądem w części w której stwierdził on iż do szarpaniny z policjantami doszło dopiero gdy został zawieziony do szpitala, gdy był już skuty. Wyjaśnienia oskarżonego M. P. w tym zakresie są niejasne, wewnętrznie sprzeczne i nielogiczne. Przedstawiona przez oskarżonego M. P. (1) w jego wyjaśnieniach na rozprawie przed Sądem wersja wydarzeń stanowi przyjętą przez oskarżonego linię obrony która ma na celu uwolnienie od odpowiedzialności za popełniony czyn opisany w pkt. 1 zarzutów aktu oskarżenia, która nie znalazła jednak potwierdzenia w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. Na wstępie należy podnieść iż oskarżony M. P. (1) w swoich wyjaśnieniach złożonych na rozprawie przed Sądem nie opisał okoliczności w jakich wszedł w posiadanie samochodu marki R. (...) o nr rej. (...) będącego własnością S. P. oraz nie wyjaśnił dlaczego podczas przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym stwierdził iż zmusił S. P., który mieszkał w tym samym hotelu robotniczym co on, by dał mu kluczyki do tego samochodu marki R.. Ponadto należy wskazać iż z zeznań świadka S. P. (k. 28-29) wynika iż w dniu 20 stycznia 2016 r. oskarżony M. P. (1) zabrał mu kluczyki od jego samochodu R. (...) o nr rej. (...), a następnie wbrew woli pokrzywdzonego uruchomił ten samochód i pojechał nim by zagrać na automatach, a gdy wracali już do hotelu zostali zatrzymani do kontroli drogowej przez patrol policji. Z zeznań świadka S. P. wynika kategorycznie iż wsiadł razem z oskarżonym do tego samochodu po tym jak oskarżony ten samochód uruchomił tylko dlatego że bał się że oskarżony będąc w stanie nietrzeźwości ten samochód rozbije. Ponadto z zeznań świadków D. K. (k. 19-20) i P. K. (k. 23 i k. 237) wynika iż oskarżony M. P. (1) naruszył ich nietykalność cielesną podczas zakładania oskarżonemu kajdanek w budynku KPP w L. . Z zeznań tych świadków wynika również iż oskarżony M. P. (1) znieważył ich słowami wulgarnymi podczas czynności zakładania kajdanek w budynku KPP w L. oraz podczas przewożenia go na badania lekarskie. Należy wskazać iż M. P. (1) przyznał się do popełnienia czynów opisanych w pkt. 3 i 4 zarzutów aktu oskarżenia (k. 41, k. 126 i k. 213v).

Wyżej wskazane fakty dyskwalifikują prawdziwość wyjaśnień oskarżonego M. P. (1) w zakresie jakim Sąd nie dał im wiary.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków: S. P., D. K., P. K. i S. W. jako jasnym, dokładnym, spójnym i logicznym.

Z zeznań świadka S. P. – pokrzywdzonego w niniejszej sprawie wynika iż mieszkał w hotelu pracowniczym w miejscowości K. . W hotelu tym mieszkał również oskarżony M. P. (1). W dniu 19 stycznia 2016 r. ok. godz. 23.00 do pomieszczenia gdzie znajduje się kuchnia w tym hotelu pracowniczym, w którym on palił papierosa, przyszedł

oskarżony M. P. (1) który wciągnął go do jednego z pokoi . W pokoju tym przebywał mężczyzna o imieniu H. który oskarżył go o kradzież kartonu papierosów . Gdy zaprzeczył by te papierosów ukradł oskarżony M. P. (1) zaczął go bić. Z dalszych zeznań świadka S. P. wynika iż mężczyzna o imieniu H. powiedział do oskarżonego żeby go zostawił i wtedy wyszedł z tego pokoju . Po kilku minutach ponownie spotkał oskarżonego M. P. (1) w kuchni i wtedy oskarżony zażądał by ten sprzedał mu swój samochód marki R. (...) za kwotę 400 zł, jednak on odmówił . Wtedy oskarżony M. P. (1) zażądał by oddał mu swój laptop. S. P. stwierdził że nie ma laptopa , wtedy M. P. (1) kazał mu iść z nim do samochodu marki R. (...) by poszukać tego laptopa . Z dalszych zeznań świadka S. P. wynika iż gdy podszedł z oskarżonym M. P. (1) do swojego samochodu marki R. (...) o nr rej. (...) ten zażądał kluczyków do tego samochodu. S. P. dał oskarżonemu M. P. (1) kluczyki do tego samochodu bo bał się że oskarżony M. P. (1) go znowu pobije . Z dalszych zeznań tego świadka wynika iż oskarżony M. P. (3) otworzył jego samochód i próbował go za pomocą tych kluczyków odpalić , jednak mu się to nie udało . Następnie jacyś koledzy oskarżonego popchnęli ten samochód i wtedy oskarżonemu M. P. (1) udało się go uruchomić . S. P. bojąc się że oskarżony M. P. (1) rozbije jego samochód wsiadł do niego . Wtedy oskarżony M. P. (1) pojechał tym samochodem na automaty. Gdy wracali z tych automatów oskarżony M. P. (1) zatankował paliwo na jakieś stacji paliw , jednak nie zapłacił za to paliwo . Następnie gdy wracali do hotelu robotniczego zostali zatrzymani przez patrol policji . Z dalszych zeznań świadka S. P. wynika iż podczas tej kontroli drogowej powiedział policjantom iż oskarżony M. P. (1) zabrał mu kluczyki do samochodu wbrew jego woli . Świadek S. P. określił wartość tego samochodu na kwotę 1500 zł (k. 28-29) .

Z zeznań świadków D. K. (k. 19-20) i P. K. (k. 23 i k. 237) wynika iż w nocy 19 na 20 stycznia 2016 r. pełnili służbę na terenie miasta L. w dyspozycji oficera dyżurnego KPP w L. . O godzinie 02.45. z polecenie oficera dyżurnego udali się do budynku KPP w L. by przejąć oskarżonego M. P. (1) od patrolu (...). Oskarżony M. P. (1) został przez nich przejęty o godzinie 02:55.. Z dalszych zeznań świadków D. K. i P. K. wynika że gdy oskarżony M. P. (1) dowiedział się ze zostanie osadzony w (...) zaczął zachowywać się agresywnie . Podczas próby założenia kajdanek odepchnął D. K. . Następnie zaczął machać rękami i uderzać P. K. . Gdy zostały oskarżonemu M. P. (1) założone kajdanki zaczął obu policjantów uderzać barkiem w ramiona i klatki piersiowe . Podczas tego zdarzenia oskarżony M. P. (1) wyzwał D. K. i P. K. słowami wulgarnymi : „wy k... i pedały” . Z dalszych zeznań świadków D. K. i P. K. wynika iż podczas przewożenia oskarżonego na badania lekarskie przed osadzeniem go w (...) w dalszym ciągu zachowywał się agresywnie i wyzywał ich słowami wulgarnymi : „wy k... i pedały” oraz opluł kamizelkę odblaskową P. K. i tylnie siedzenie radiowozu .

Natomiast z zeznań świadka S. W.– pracownika stacji paliw w miejscowości N. wynika iż w nocy z 19 na 20 stycznia 2016 r. oskarżony M. P. (1) tankował na tej stacji paliwo za które nie zapłacił . Z zeznań tego świadka wynika jak wtedy zachowywali się oskarżony M. P. (1) i towarzyszący mu obcokrajowiec (k. 116 i k. 214) .

Fakt, że wymienieni wyżej świadkowie precyzyjnie określają zakres swojej wiedzy na temat zdarzeń, w zakresie których Sąd dał wiarę zeznaniom tych świadków, świadczy zdaniem Sądu o braku skłonności do konfabulacji i dążeniu do rzetelnego przedstawienia przebiegu wydarzeń. Zeznania świadków są jasne , dokładne i korespondują z całością materiału dowodowego zebranego w sprawie.

Sąd dał w pełni wiarę dowodom z dokumentów , w szczególności protokołowi badania A. i protokołowi zatrzymania, albowiem dokumenty powyższe zostały sporządzone przez funkcjonariuszy publicznych , nie zainteresowanych rozstrzygnięciem w sprawie , a zatem nie mających logicznego powodu , by przedstawiać nieprawdziwy stan rzeczy w dokumentach . Brak jest na tych dokumentach jakichkolwiek śladów podrobienia bądź przerobienia .

Sąd dał ponadto wiarę wszystkim ujawnionym na rozprawie dokumentom. Ich autentyczność i wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Oskarżony M. P. (1) w ramach czynu zarzucanego mu w pkt. 2 zarzutów został uznany za winnego tego że w dniu 20 stycznia 2016 roku w miejscowości S. droga (...) woj. (...) prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny w postaci samochodu marki R. (...) o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości I badanie 0,69 mg/l , II badanie 0,69 mg/l alkoholu

w wydychanym powietrzu przy czym był wcześniej prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Sierpcu z dnia 10 sierpnia 2009 r. sygn. akt II K 372/09 i wyrokiem Sądu Rejonowego w Sierpcu z dnia 10 marca 2010 r. sygn. akt II K 72/10 za prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości , przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się przed upływem 5 lat od odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne to jest popełnienia czynu z art. 178a § 1 i 4 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. .

Oskarżony M. P. (1) w ramach czynu zarzucanego mu w pkt. 3 zarzutów uznaje za winnego tego że w dniu 20 stycznia 2016 roku w miejscowości L. woj. (...) znieważył funkcjonariuszy Komendy Powiatowej Policji w L. st. sierż. D. K. oraz post. P. K. podczas i w związku z pełnieniem przez nich obowiązków służbowych w ten sposób że używał wobec nich słów powszechnie uważanych za obelżywe to jest popełnienia czynu z art. 226 § 1 k.k. .

Oskarżony M. P. (1) w ramach czynu zarzucanego mu w pkt. 4 zarzutów uznaje za winnego tego że w dniu 20 stycznia 2016 roku w miejscowości L. woj. (...) naruszył nietykalność cielesną funkcjonariuszy Komendy Powiatowej Policji w L. st. sierż. D. K. oraz post. P. K. podczas pełnieniem przez nich obowiązków służbowych w ten sposób , że w trakcie doprowadzania oraz zakładania kajdanek uderzał ww. funkcjonariuszy rękoma oraz barkiem w klatkę piersiową oraz w ręce to jest popełnienia czynu z art. 222 § 1 k.k. .

Przepis art. 289 § 1 k.k. stanowi iż karze podlega kto zabiera w celu krótkotrwałego użycia cudzy pojazd mechaniczny. Sprawcą przestępstwa zaboru pojazdu mechanicznego (porwania pojazdu) może być każdy. Stroną podmiotową tego czynu charakteryzuje się kierunkowością działania sprawcy, który dokonuje zaboru pojazdu w celu jego krótkotrwałego użycia, a więc bez zamiaru przywłaszczenia. Przedmiotem czynu jest pojazd mechaniczny. Według dotychczasowego orzecznictwa Sądu Najwyższego pojazdem mechanicznym jest każdy pojazd przeznaczony do poruszania się po lądzie, wodzie i powietrzu, który jest uruchamiany energią nie pochodzącą z siły pociągowej zwierząt lub mięśni ludzkich.

Zachowanie sprawcy zostało określone znamieniem „zabiera”. Oznacza to uzyskanie przez niego władztwa nad zabranym pojazdem mechanicznym i utratę władztwa przez właściciela lub posiadacza pojazdu. Przesądza to o materialnym charakterze przestępstwa. Z dokonaniem zaborem będziemy mieli do czynienia także wówczas, gdy sprawca przepchnął pojazd w bezpieczne miejsce i tam usiłował uruchomić silnik (zob. wyrok SN z 25 września 1975 r., VI KZP 24/75, OSNKW 1975, nr 10-11, poz. 140). Natomiast ten, kto nie brał udziału w zaborze pojazdu, lecz tylko go używał, nie może być podmiotem przestępstwa z art. 289 § 1 k.k. . Zgoda osoby uprawnionej do dysponowania pojazdem pozbawia zachowanie osoby używającej tego pojazdu cech czynu zabronionego. Istotą przestępstwa opisanego w powołanym przepisie jest penalizacja działań podejmowanych rzeczywiście wbrew woli właściciela lub uprawnionego dysponenta pojazdu, a nie regulowanie normami karnymi zasad udostępniania pojazdów w relacjach rodzinnych lub koleżeńskich (wyrok SN z 2 lutego 2005 r., II KK 196/04, OSNSK 2005, poz. 283).

Znamień „krótkotrwałe użycie” ma charakter oceny. Krótkotrwałość nie oznacza tu jednak krótkiego w dosłownym tego słowa znaczeniu czasu liczonego na godziny, lecz stanowi przeciwstawienie trwałości, jaka cechuje przywłaszczenie (zob. wyrok SN z 22 stycznia 1982 r., III KR 333/81, OSNPG 1982, nr 8, poz. 105; por. wyrok SA w Łodzi z 21 grudnia 2000 r., II AKa 202/00, Prok. i Pr.-wkł. 2002, nr 1, poz. 23). Należy przyjąć, że krótkotrwałe użycie cudzego pojazdu jako znamień przedmiotowe tego przestępstwa to tylko chwilowe użycie pojazdu mechanicznego wbrew woli właściciela. Posługiwanie się tym pojazdem przez dłuższy okres - i to na znacznych odległościach - wykracza poza pojęcie krótkotrwałości i stanowi zabór pojazdu w celu przywłaszczenia (za Marian Filar (red.) Komentarz do Kodeksu Karnego. Wydanie V).

Natomiast przepis art. 64 § 1 k.k. stanowi iż jeżeli sprawca skazany za przestępstwo umyślne na karę pozbawienia wolności popełnia w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary umyślne przestępstwo podobne do przestępstwa, za które był już skazany, sąd może wymierzyć karę przewidzianą za przypisane sprawcy przestępstwo w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę. W ujęciu art. 64 § 1 k.k. recydywa szczególna w typie podstawowym zachodzi, gdy sprawca, skazany za przestępstwo umyślne na karę pozbawienia wolności, w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary, umyślnie popełnia przestępstwo podobne do tego,

za które był już skazany. Treść tego przepisu nie pozostawia żadnej wątpliwości, że podstawą zakwalifikowania czynu jako popełnionego w warunkach recydywy szczególnej nie może być skazanie za przestępstwo nieumyślne, ale może to być przestępstwo z winy kombinowanej umyślno-nieumyślnej, w którym czyn zabroniony popełniony jest umyślnie a nieumyślność dotyczy jedynie jego następstwa (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 listopada 2002 r., V KKN 404/01, Orz. Prok. i Pr. 2003, nr 3).

W powyższej sprawie oskarżony M. P. (1) wypełnił wszystkie znamiona czynu zabronionego opisanego w art. 289 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. odnośnie czynu wskazanego w pkt 1 zarzutów aktu oskarżenia . Oskarżony M. P. (1) w dniu 20 stycznia 2016 roku w msc. K. woj. (...) dokonał zaboru w celu krótkotrwałego użycia cudzego pojazdu mechanicznego w postaci samochodu marki R. (...) o nr rej. (...) o wartości 1500 złotych będącego własnością S. P.. Oskarżony M. P. (1) dokonał zaboru pojazdu mechanicznego - samochodu marki R. (...) o nr rej. (...) będącego własnością S. P. w celu jego krótkotrwałego użycia, a więc bez zamiaru przywłaszczenia. Działanie oskarżonego M. P. (1) polegało na tym iż po zabraniu S. P. kluczyków do tego samochodu w celu znalezienia laptopa , uruchomił ten pojazd wbrew woli pokrzywdzonego a następnie pojechał tym pojazdem by zagrać na automatach . Pokrzywdzony S. P. towarzyszył oskarżonemu tylko dlatego że bał się o to że oskarżony – będący pod wpływem alkoholu rozbije jego samochód . Fakt ten wynika wprost z wyjaśnień oskarżonego M. P. (1) złożonych w postępowaniu przygotowawczym (k. 41) oraz z zeznań świadka S. P. (k. 28-29). Zachowanie sprawcy opisane w art. 289 § 1 k.k. zostało określone znamieniem „zabiera”. Oznacza to uzyskanie przez niego władztwa nad zabranym pojazdem mechanicznym i utratę władztwa przez właściciela lub posiadacza pojazdu. W niniejszej sprawie zachowanie oskarżonego M. P. (4) realizują to znamię .

Oskarżony M. P. (1) został prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Południe w Warszawie IV Wydział Karny z dnia 24 września 2012 r. sygn. akt IV K 843/11 za czyn z art. 289 § 2 k.k. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności i czyn z art. 278 § 1 k.k. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz orzeczono karę łączną 1 roku pozbawienia wolności (k. 209-210) . Karę tą oskarżony M. P. (1) odbywał w okresie od dnia 24.10.2014 r. do dnia 24.10.2015 r. (k. 197) . Oskarżony M. P. (1) był więc skazany za przestępstwo umyślne z art. 289 § 2 k.k. na karę pozbawienia wolności i popełnił w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności umyślne przestępstwo z art. 289 § 1 k.k. - podobne do przestępstwa za które był skazany .

Z tych względów zarówno okoliczności sprawy , jak i wina oskarżonego M. P. (1) co do popełnienia przez niego czynu z art. 289 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. opisanego w pkt. 1 zarzutów nie budzą wątpliwości.

Przepis art. 178 a § 1 k.k. stanowi , iż karze podlega , kto, znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego , prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym , wodnym lub powietrznym. Występek ten ma charakter umyślny, przy czym samo uruchomienie i prowadzenie pojazdu wymaga zamiaru bezpośredniego, natomiast fakt znajdowania się przez prowadzącego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego może być również objęty zamiarem ewentualnym. W każdym razie niezbędna jest świadomość sprawcy, że może znajdować się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego i godzenie się z tą możliwością. Z treści art. 178 a § 1 k.k. wynika , więc że dla stwierdzenia przesłanek popełnienia przestępstwa wskazanych w tym przepisie konieczne jest spełnienie następujących znamion : po pierwsze sprawca winien prowadzić pojazd mechaniczny , po drugie - prowadzący pojazd musi znajdować się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem innego środka odurzającego , wreszcie po trzecie – pojazd mechaniczny winien być prowadzony w ruchu lądowym , wodnym lub powietrznym.

Natomiast przepis art. 178a § 4 k.k. stanowi, że jeżeli sprawca czynu określonego w § 1 był wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo za przestępstwo określone w art. 173, 174, 177 lub art. 355 § 2 popełnione w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo dopuścił się czynu określonego w § 1 w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. W przepisie art. 178a § 4 k.k. ustawodawca wprowadza nowy typ kwalifikowany, poprzez wskazanie trzech alternatywnie określonych znamion kwalifikujących. Pierwsze z nich stanowi przypadek recydywy ogólnej jednorodnej - znamieniem wpływającym na zwiększenie zagrożenia karą jest uprzednie prawomocne skazanie za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k., niezależnie od tego, na jaką karę sprawca został skazany, czy była to kara bezwzględna,

a jeśli tak - jaką część kary skazany odbył. Ustawodawca nie podaje tu żadnych terminów, a zatem należy przyjąć, iż sprawca czynu z art. 178a § 4 k.k. będzie ponosił taką zaostrzoną odpowiedzialność do momentu zatarcia poprzedniego skazania. Drugim znamieniem przewidzianym przez ustawodawcę jest popełnienie jednego z trzech przestępstw przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji lub takiego przestępstwa z części wojskowej kodeksu karnego, popełnionych w stanie nietrzeźwości lub odurzenia. Jest to rodzaj recydywy ogólnej niejednorodnej. Kolejnym znamieniem jest popełnienie przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo. Z brzmienia tego przepisu należy przyjąć, iż nie wypełnia znamion przestępstwa z art. 178a § 4 k.k. sprawca, wobec którego orzeczono zakaz prowadzenia pojazdów w związku z popełnieniem wykroczenia. Orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów przewidziane w art. 42 k.k. może nastąpić tylko w razie popełnienia przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji. W pewnym zakresie może wystąpić zbieg dwóch znamion kwalifikujących (jeżeli sprawca został prawomocnie skazany za przestępstwo wskazane w art. 178a § 4 k.k. i został wobec niego zastosowany środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów) (za Marek Mozgawa (red.), Magdalena Budyn-Kulik, Patrycja Kozłowska-Kalisz, Marek Kulik komentarz do art. 178a kodeksu karnego)

Należy stwierdzić iż, wszystkie wyżej wskazane w art. 178 a § 1 i 4 k.k. przesłanki zostały spełnione w sytuacji będącej przedmiotem niniejszego postępowania .

Po pierwsze niewątpliwym jest iż oskarżony M. P. (1) poruszał się pojazdem mechanicznym. Kierował bowiem w dniu 20 stycznia 2016 roku samochodem osobowym marki R. (...) o nr rej. (...). Fakt ten wynika wprost z wyjaśnień oskarżonego M. P. (1) (k. 41 , k. 126 i k. 213v) .

Po drugie w ocenie Sądu nie ma wątpliwości , iż oskarżony w chwili popełnienia czynu zabronionego znajdował się w stanie nietrzeźwości . Zgodnie z treścią art. 115 § 16 k.k. stan nietrzeźwości zachodzi, gdy: zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Oskarżony M. P. (1) po zatrzymaniu przez Policję został poddany badaniu alkometrem. Badanie to wykazało, iż w wydychanym przez oskarżonego powietrzu znajdował się alkohol w ilości niedozwolonej do prowadzenia jakiegokolwiek pojazdów tj. w wysokości 0,69 mg/l miligrama alkoholu etylowego w jednym decymetrze sześciennym wydychanego powietrza (I i II próba badania – k. 7) . W konsekwencji należy przyjąć , iż stężenie alkoholu w organizmie oskarżonego znacznie przewyższało dolną granicę stanu nietrzeźwości .

Została w omawianej sytuacji również spełniona trzecia przesłanka. Oskarżony kierował pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym . Oskarżony M. P. (1) kierował pojazdem mechanicznym samochodem marki R. (...) o nr rej. (...) w dniu 20 stycznia 2016 roku w miejscowości S. na drodze nr (...) woj. (...). Należy zauważyć , iż dla przestępstwa określonego w art. 178a § 1 k.k. nie jest znamienne prowadzenie pojazdu mechanicznego po drodze publicznej. Wystarczające jest prowadzenie go w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego w jakiegokolwiek strefie ruchu, to jest w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym (tak Wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie , II AKa 131/04 KZS 2004/9/35). W powyższym przypadku droga nr (...) w miejscowości S. po której oskarżony M. P. (1) kierował pojazdem mechanicznym - samochodem marki R. (...) o nr rej. (...) jest drogą publiczną określoną w ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (tekst jedn. Dz. U. z 2016r., poz. 1440 z późn. zm.) .

Ponadto w dniu 20 stycznia 2016 r. oskarżony M. P. (1) kierował pojazdem mechanicznym samochodem osobowym R. (...) o nr rej. (...) w stanie nietrzeźwości będąc wcześniej prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Sierpcu z dnia 10 sierpnia 2009 r. sygn. akt II K 372/09 i wyrokiem Sądu Rejonowego w Sierpcu z dnia 10 marca 2010 r. sygn. akt II K 72/10 za czyny z art. 178a § 1 k.k. (k. 209- 210) .

Tym samym oskarżony M. P. (1) wypełnił wszystkie znamiona czynu z art. 178a § 1 i 4 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. . Oskarżony M. P. (1) był wcześniej prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Sierpcu z dnia 10 sierpnia 2009 r. sygn. akt II K 372/09 i wyrokiem Sądu Rejonowego w Sierpcu z dnia 10 marca 2010 r. sygn. akt II K 72/10 , którymi został skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości . Należy wskazać iż oskarżony M. P. (1) przyznał się do popełnienia tego czynu (k. 41 , k. 126 i k. 213 v) .

Ponadto oskarżony M. P. (1) został prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Sierpcu II Wydział Karny z dnia 10 sierpnia 2009 r. sygn. akt II K 372/09 za czyn z art. 178a § 1 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności (k. 209-210). Karę tą oskarżony M. P. (1) odbywał w okresie od dnia 24.12.2011 r. do dnia 24.06.2012 r., (k. 189). Oskarżony M. P. (1) był więc skazany za przestępstwa umyślne z art. 178a § 1 k.k. na karę pozbawienia wolności i popełnił w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności umyślne przestępstwo z art. 178a § 1 i 4 k.k. - podobne do przestępstw za które był skazany.

Z tych względów zarówno okoliczności sprawy, jak i wina oskarżonego M. P. (1) co do popełnienia przez niego czynu z art. 178a § 1 i 4 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. opisanego w pkt. 2 wyroku nie budzą wątpliwości.

Przepis art. 226 § 1 k.k. stanowi, iż karze podlega, kto, znieważa funkcjonariusza publicznego lub osobę do pomocy mu przybraną, podczas i w związku z pełnieniem obowiązków służbowych. Rodzajowym przedmiotem ochrony we wskazanym przepisie jest prawidłowa i niezakłócona działalność organów państwowych i samorządu terytorialnego oraz ich funkcjonariuszy. Ochrona ta obejmuje organy i instytucje należące do władz ustawodawczych, wykonawczych i wymiaru sprawiedliwości. Określone w art. 226 § 1 k.k. przestępstwo znieważenia funkcjonariusza publicznego albo osoby do pomocy mu przybranej podczas lub w związku z pełnieniem obowiązków służbowych jest typem szczególnym (kwalifikowanym) w stosunku do przestępstwa znieważenia człowieka (art. 216 k.k.). Zaostrzenie karalności wiąże się z tym, iż omawiane przestępstwo godzi nie tylko w godność osobistą funkcjonariusza, lecz pośrednio także w poszanowanie reprezentowanej przez niego instytucji. użytym w art. 226 § 1 k.k. określeniu „znieważa” należy nadawać taką samą treść, jak przy wykładni ogólnego typu przestępstwa znieważenia. Jeżeli zniewaga wiąże się z naruszeniem nietykalności cielesnej (np. oplucie, popychanie, oblanie wodą itp.), czyn wymaga kumulatywnej kwalifikacji na podstawie art. 226 § 1 k.k. w zw. z art. 222 § 1 k.k. (za Komentarz do art. 226 kodeksu karnego (Dz.U.97.88.553), [w:] A. Marek, Kodeks karny. Komentarz, LEX, 2007, wyd. IV.) Znamiona typu czynu zabronionego określonego w art. 226 § 1 k.k. może zrealizować każdy. Jest to przestępstwa powszechne. Przedmiotem czynności wykonawczej typu czynu zabronionego określonego w art. 226 § 1 k.k. jest znieważenie funkcjonariusza publicznego lub osoby do pomocy mu przybranej podczas i w związku z pełnieniem obowiązków służbowych (za Komentarz do art. 226 kodeksu karnego (Dz.U.97.88.553), [w:] A. Barczak-Oplustil, G. Bogdan, Z. Ćwiakalski, M. Dąbrowska-Kardas, P. Kardas, J. Majewski, J. Raglewski, M. Rodzynkiewicz, M. Szewczyk, W. Wróbel, A. Zoll, Kodeks karny. Część szczególna. Tom II. Komentarz do art. 117-277 k.k., Zakamycze, 2006, wyd. II.).

Natomiast przepis art. 216 § 1 k.k. nie precyzuje sposobów zachowania się sprawcy, używając ogólnego określenia „znieważa”. Ze względu na przedmiot ochrony, jakim jest godność człowieka, za zniewagę uważa się zachowanie uwłaczające godności, wyrażające lekceważenie lub pogardę. O tym czy zachowanie to ma charakter znieważający, decydują dominujące w społeczeństwie oceny i normy obyczajowe. Najczęściej zniewaga ma formę wypowiedzi słownej (użycia słów wulgarnych, epitetów), może być też wyrażona w piśmie lub za pomocą wizerunku (np. list o obraźliwej treści, karykatura) albo obraźliwym gestem demonstrującym pogardę dla danej osoby. Przestępstwa z art. 216 § 1 k.k. można się dopuścić jedynie w formie działania, a nie zaniechania. Zniewaga niewątpliwie jest przestępstwem formalnym. Do jego dokonania nie jest bowiem wymagany żaden konkretny skutek, w szczególności by adresat znieważającej wypowiedzi poczuł się dotknięty w swej godności albo by znieważające pismo dotarło do niego. Należy zauważyć iż w art. 216 § 1 k.k. ustawodawca określa sytuacje, w których można się dopuścić zniewagi. Może więc ona nastąpić w obecności pokrzywdzonego (zniewaga bezpośrednia), a w wypadku znieważających wypowiedzi uczynionych pod nieobecność pokrzywdzonego (a więc zaocznie), warunkiem karalności jest działanie publiczne (np. w czasopiśmie, na zebraniu) albo w zamiarze, aby treść zniewagi dotarła do pokrzywdzonego (np. drogą korespondencji, za pośrednictwem osoby trzeciej). Oznacza to, że bez działania w takim zamiarze niepubliczne znieważające wypowiedzi formułowane pod nieobecność ich adresata nie wypełniają znamion przestępstwa. (za Komentarz do art.216 kodeksu karnego (Dz.U.97.88.553), [w:] A. Marek, Kodeks karny. Komentarz, LEX, 2007, wyd. IV.).

W powyższej sprawie oskarżony M. P. (1) wypełnił wszystkie znamiona czynu zabronionego opisanego w art. 226 § 1 k.k. odnośnie czynu opisanego w pkt. 3 wyroku. Oskarżony M. P. (1) w dniu 20 stycznia 2016 roku w miejscowości

L. woj. (...) znieważył funkcjonariuszy Komendy Powiatowej Policji w L. st. sierż. D. K. oraz post. P. K. podczas i w związku z pełnieniem przez nich obowiązków służbowych w ten sposób że używał wobec nich słów powszechnie uważanych za obelżywe. Oskarżony M. P. (1) obejmował swoją świadomością, iż jego działanie skierowane jest przeciwko funkcjonariuszowi publicznemu jakim jest policjant zgodnie z treścią art. 115 § 13 pkt. 7 k.k. oraz że ma ono związek z pełnieniem przez funkcjonariusza obowiązków służbowych.

Znieważenie przez oskarżonego funkcjonariuszy Policji funkcjonariuszy Komendy Powiatowej Policji w L. st. sierż. D. K. oraz post. P. K. polegało na tym że wyzywał ich słowami wulgarnymi : „wy k... i pedały”. Zniewagi te miały charakter bezpośredni, gdyż następowały w obecności pokrzywdzonych D. K. i P. K.. Niewątpliwym jest iż słowa wulgarne których użył oskarżony w stosunku do D. K. i P. K. miały charakter znieważający, mając na uwadze dominujące w społeczeństwie oceny i normy obyczajowe. Należy również zauważyć iż zniewaga niewątpliwie jest przestępstwem formalnym. Do jego dokonania nie jest bowiem wymagany żaden konkretny skutek, w szczególności by adresat znieważającej wypowiedzi poczuł się dotknięty w swej godności. Fakt ten potwierdzają zeznania świadków D. K. (k. 19-20) i P. K. (k. 23 i k. 237) . Należy zważyć iż oskarżony M. P. (1) przyznał się do popełnienia tego czynu (k. 41 , k. 126 i k. 213 v).

Ponadto należy wskazać iż z karty karnej oskarżonego M. P. (1) wynika iż nie był on dotychczas skazywany za czyn z art. 226 § 1 k.k. ani czynu do tego przestępstwa podobne (k. 209-210) . Tym samym oskarżony M. P. (1) nie popełnił tego czynu w warunkach określonych w art. 64 § 1 k.k. .

Z tych względów zarówno okoliczności sprawy , jak i wina oskarżonego M. P. (1) co do popełnienia przez niego czynu z art. 226 § 1 k.k. opisanego w pkt. 3 wyroku w nie budzą wątpliwości.

Natomiast przepis art. 222 § 1 k.k. stanowi , iż karze podlega , kto, narusza nietykalność cielesną funkcjonariusza publicznego lub osoby do pomocy mu przybranej podczas lub w związku z pełnieniem obowiązków służbowych. Rodzajowym przedmiotem ochrony art. 222 § 1 k.k. jest prawidłowa i niezakłócona działalność organów państwowych i samorządu terytorialnego oraz ich funkcjonariuszy. Ochrona ta obejmuje organy i instytucje należące do władz ustawodawczych, wykonawczych i wymiaru sprawiedliwości. Przepis art. 222 § 1 k.k. penalizuje naruszenie nietykalności cielesnej funkcjonariusza publicznego lub osoby do pomocy mu przybranej podczas lub w związku z pełnieniem obowiązków służbowych. Jest to typ kwalifikowany w stosunku do określonego w art. 217 k.k. przestępstwa naruszenia nietykalności człowieka, przy czym zaostrenie odpowiedzialności następuje ze względu na związek naruszenia nietykalności funkcjonariusza z pełnieniem przez niego obowiązków służbowych. Należy zauważyć iż przepis artykuł 217 § 1 k.k. określa odpowiedzialność karną za przestępstwo naruszenia nietykalności cielesnej człowieka. W jego opisie ustawodawca eksponuje uderzenie, przez co należy rozumieć każde gwałtowne działanie skierowane na ciało człowieka (zadanie ciosu, kopnięcie, szarpanie za włosy itp.), a ponadto wskazuje na naruszenie nietykalności w inny sposób (np. oplucie, oblanie nieczystościami). Przepis art. 217 § 1 k.k. ma charakter materialny, przy czym przez skutek należy rozumieć naruszenie integralności cielesnej, które wiąże się z uczuciem przykrości, bólu, poniżenia, a może także pozostawić nieznaczne ślady na ciele (sińce, zadrapania lub obrzęk). W razie spowodowania uszczerbku na zdrowiu określonego w art. 156 k.k. lub 157 k.k. (ciężki, średni i lekki uszczerbek), odpowiedzialność za naruszenie nietykalności cielesnej jest wyłączona w myśl zasady konsumpcji. Strona podmiotowa przestępstwa naruszenia nietykalności cielesnej polega na umyślności w obu jej formach, tj. zamiaru bezpośredniego lub ewentualnego. (za Komentarz do art.217 kodeksu karnego (Dz.U.97.88.553), [w:] A. Marek, Kodeks Karny. Komentarz, LEX, 2007, wyd. IV.)

Naruszenie nietykalności funkcjonariusza jest przestępstwem umyślnym, przy czym do zastosowania przepisu art. 222 § 1 k.k. konieczne jest ustalenie, że sprawca obejmował swoją świadomością, iż jego działanie skierowane jest przeciwko funkcjonariuszowi publicznemu lub osobie do pomocy mu przybranej oraz że ma ono związek z pełnieniem przez funkcjonariusza obowiązków służbowych. Dla bytu omawianego przestępstwa nie jest natomiast istotny rodzaj motywu kierującego sprawcą. Do znamion strony przedmiotowej omawianego występku należy naruszenie nietykalności funkcjonariusza podczas lub w związku z wykonywaniem jego obowiązków służbowych. Tak więc czyn może być popełniony tylko w związku lub podczas pełnienia przez funkcjonariusza (ewentualnie także osobę

przybraną) obowiązków służbowych (za Komentarz do art. 222 kodeksu karnego (Dz.U.97.88.553), [w:] M. Mozgawa (red.), M. Budyn-Kulik, P. Kozłowska-Kalisz, M. Kulik, Kodeks Karny. Komentarz praktyczny, Oficyna, 2007, II wyd.)

W powyższej sprawie oskarżony M. P. (1) wypełnił wszystkie znamiona czynu zabronionego z art. 222 § 1 k.k. opisanego w pkt 4 wyroku gdyż w dniu 20 stycznia 2016 roku w miejscowości L. woj. (...) naruszył nietykalność cielesną funkcjonariuszy Komendy Powiatowej Policji w L. st. sierż. D. K. oraz post. P. K. podczas pełnieniem przez nich obowiązków służbowych. Działanie oskarżonego M. P. (1) polegało na tym iż w trakcie zakładania kajdanek odepchnął st. sierż. D. K. . Następnie zaczął machać rękami i uderzać post . P. K. . Gdy zostały oskarżonemu M. P. (1) założone kajdanki zaczął uderzać funkcjonariuszy Policji st. sierż. D. K. oraz post. P. K. barkiem w ramiona i klatki piersiowe. Oskarżony M. P. (1) obejmował swoją świadomością, iż jej działanie skierowane jest przeciwko funkcjonariuszom publicznym jakim są policjanci zgodnie z treścią art. 115 § 13 pkt. 7 k.k. oraz że ma ono związek z pełnieniem przez funkcjonariuszy obowiązków służbowych . Należy zauważyć że czas pełnienia obowiązków nie jest określony godzinami pracy, lecz pełnieniem zadań. Dlatego wypełnia znamiona omawianego czynu przez naruszenie nietykalności funkcjonariusza publicznego wykonującego zadania po upływie godzin urzędowania. Istnieje domniemanie, że funkcjonariusz przebywający w instytucji, w której jest zatrudniony, pełni obowiązki służbowe (za Komentarz do art. 222 kodeksu karnego (Dz.U.97.88.553), [w:] M. Mozgawa (red.), M. Budyn-Kulik, P. Kozłowska-Kalisz, M. Kulik, Kodeks Karny. Komentarz praktyczny, Oficyna, 2007, II wyd.). Przedmiotową interwencję przeprowadzali umundurowani funkcjonariusze Policji .

Naruszenie nietykalności cielesnej przez oskarżonego M. P. (1) jak to zostało wskazane wyżej polegało na tym że oskarżony podczas próby założenia kajdanek odepchnął st. sierż. D. K. . Następnie zaczął machać rękami i uderzać post . P. K. . Gdy zostały oskarżonemu M. P. (1) założone kajdanki zaczął uderzać funkcjonariuszy Policji st. sierż. D. K. oraz post. P. K. barkiem w ramiona i klatki piersiowe . Należy zauważyć iż naruszeniem nietykalności cielesnej zdaje się być każde bezprawne dotknięcie innej osoby czy inny krzywdzący kontakt. Wchodzą tu w grę wszelkie kontakty fizyczne, które są obraźliwe, kłopotliwe czy po prostu niepożądane. Naruszenie nietykalności cielesnej nie musi łączyć się z wywołaniem bólu, jednakże musi być ono fizyczne, tzn. atak musi napotkać ciało pokrzywdzonego, z tym że dla dokonania przestępstwa jest rzeczą obojętną, czy sprawca dotyka ofiary fizycznie (za Komentarz do art. 217 kodeksu karnego (Dz.U.97.88.553), [w:] M. Mozgawa (red.), M. Budyn-Kulik, P. Kozłowska-Kalisz, M. Kulik, Kodeks Karny. Komentarz praktyczny, Oficyna, 2007, II wyd.). Podczas przedmiotowego zdarzenia pokrzywdzeni st. sierż. D. K. oraz post. P. K. nie odnieśli żadnych obrażeń . Fakt ten potwierdzają zeznania świadków D. K. (k. 19-20) i P. K. (k. 23 i k. 237) . Należy zważyć iż oskarżony M. P. (1) przyznał się do popełnienia tego czynu (k. 41 , k. 126 i k. 213 v).

Ponadto należy wskazać iż z karty karnej oskarżonego M. P. (1) wynika iż nie był on dotychczas skazywany za czyn z art. 222 § 1 k.k. ani czynu do tego przestępstwa podobne (k. 209-210) . Tym samym oskarżony M. P. (1) nie popełnił tego czynu w warunkach określonych w art. 64 § 1 k.k. .

Z tych względów zarówno okoliczności sprawy , jak i wina oskarżonego M. P. (1) co do popełnienia przez niego czynu z art. 222 § 1 k.k. opisanego w punkcie 4 wyroku w nie budzą wątpliwości.

Wymierzając oskarżonemu M. P. (1) karę Sąd wziął pod uwagę zarówno okoliczności obciążające jaki i łagodzące.

Niewątpliwą okolicznością obciążającą jest duży stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu przejawiający się charakterze naruszonego przez oskarżonego dobra oraz okoliczności działania oskarżonego. Oskarżony M. P. (1) naruszył bowiem dobro chronione prawem jakim jest cudza własność oraz prawidłowa i niezakłócona działalność organów państwowych i samorządu terytorialnego oraz ich funkcjonariuszy. Oskarżony narażał również bezpieczeństwo ruchu drogowego (albowiem co jest notoryjne wiadomo , w stanie nietrzeźwości postrzeżenie i prawidłowe reagowanie na sytuację drogową jest w znacznym stopniu utrudnione) , a także innych uczestników ruchu drogowego , przede wszystkim pieszych. Nadto jako okoliczność obciążającą Sąd przyjął wysoką nagminność przestępstw popełnianych przez sprawców w stanie nietrzeźwości, oraz fakt iż oskarżony kierował kolejny raz pojazdem mechanicznym mimo skazania go za czyn z art. 178a § 1 k.k. co winno się spotkać z właściwą i surową

represją karną . Ponadto okolicznością obciążającą jest fakt iż oskarżony M. P. (1) był już wielokrotnie karany i odpowiadał odnośnie czynów opisanych w pkt. 1 i 2 wyroku w warunkach art. 64 § 1 k.k. (k. 209-210) .

W powyższej sprawie Sąd nie stwierdził istnienia wobec oskarżonego M. P. (1) żadnych okoliczności łagodzących .

Orzekając o karze Sąd wymierzył oskarżonemu M. P. (1) : za czyn opisany w pkt. 1 zarzutów stanowiący przestępstwo z art. 289 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na podstawie art. 289 § 1 k.k. karę 1 roku pozbawienia wolności, za czyn opisany w pkt. 2 wyroku stanowiący przestępstwo z art. 178a § 1 i 4 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na podstawie art. 178a § 4 k.k. karę 1 roku pozbawienia wolności, za czyn opisany w pkt. 3 wyroku stanowiący przestępstwo z art. 226 § 1 k.k. karę 5 miesięcy pozbawienia wolności , za czyn opisany w pkt. 4 wyroku stanowiący przestępstwo z art. 222 § 1 k.k. karę 7 miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. Sąd orzeka wobec oskarżonego M. P. (1) karę łączną biorąc za podstawę kary pozbawienia wolności orzeczone w punkcie 1 , 2 , 3 i 4 wyroku i wymierza oskarżonemu M. P. (1) karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności .

Orzeczona wobec oskarżonego M. P. (3) kara łączna 2 lat pozbawienia wolności spełnia bowiem wymogi zarówno prewencji indywidualnej jak i generalnej, a także odpowiada stopniowi zawinienia i społecznej szkodliwości czynu. Winna spełnić wobec oskarżonego M. P. (1) funkcję wychowawczą i powstrzymać go w przyszłości od popełnienia podobnych czynów. Ponadto oskarżony M. P. (1) był wielokrotnie karany i odnośnie czynu opisanego w pkt. 1 i 2 wyroku odpowiadał w warunkach wskazanych w art. 64 § 1 k.k. co miało wpływ na wymiar kary pozbawienia wolności . Tym samym w niniejsze sprawie brak jest podstaw do zawieszenia kary pozbawienia wolności zgodnie z treścią art. 69 § 1 k.k. . Dodatkowo należy wskazać iż zgodnie z treścią art. 69 § 4 k.k. wobec sprawcy występku o charakterze chuligańskim oraz sprawcy przestępstwa określonego w art. 178a § 4 k.k. sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności w szczególnie uzasadnionych wypadkach. . Dlatego tylko bezwzględna i surowa kara pozbawienia wolności może skłonić oskarżonego M. P. (1) do refleksji nad swoim zachowaniem i powstrzymać go od popełnienia w przyszłości podobnych przestępstw. Kara ta winna spełnić przede wszystkim wobec oskarżonego M. P. (3) funkcję represyjną .

Na podstawie art. 42 § 3 k.k. wobec skazania za czyn opisany w pkt. 2 wyroku Sąd orzeka wobec oskarżonego M. P. (1) dożywotnio zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Ten środek karny winien wyeliminować zagrożenie jakie stanowi oskarżony M. P. (1) dla innych uczestników ruchu drogowego.

Na podstawie art. 43a § 2 k.k. wobec skazania za czyn opisany w pkt. 2 wyroku Sąd zasądza od oskarżonego M. P. (1) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie (...) (dziesięć tysięcy) złotych.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i zwolnił oskarżonego M. P. (1) w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych biorąc pod uwagę jego sytuację majątkową .

Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak w wyroku.